„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 1. Środa 2. Stycznia 1867. Rok wydania 57.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 1. stycznia. Cesarz w przemowie swej do ciała dyplomatycznego przy przyjęciu noworocznem wyraził nadzieję, iż wstępujemy w nową erę pokoju i pojednania, że wystawa światowa przyczyni się do ułagodzenia namiętności i zbliżenia interesów. Cesarz prosi ciała dyplomatycznego żeby przy rządach właściwych było tłumaczem przyjacielskich uczuć jego. Odpowiedź cesarska na przemowę arcybiskupa paryskiego wyraża ufność iż w obec działania tego prałata dla religii i państwa Niebo wysłucha modły jego, które dla Francyi są dobrodziejstwem a dla Cesarza źródłem pociechy i nadziei.

Część urzędowa.

Gmina *Humniska*, w obwodzie Złoczowskim, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy dom na szkołę, wystawiony na części parceli erekcyonalnej pod l. top. 120 rozległości 200° □ odpowiednio urządzić i utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawiać sprzęty szkolne, mieć staranie o utrzymanie w szkole ochędóstwa, dostarczać rocznie 5 n. a. sągów drzewa opałowego, a mianowicie 3 brzozowego a 2 olszowego. utrzymywać w dobrym stanie płot około ogrodu przy szkole, w którym ma być założona szkółka drzew owocowych, nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi płacić 60 złr. w. a. rocznie, z dodatkiem 6 mierzyc żyta, 4 mierzyc jęczmienia i tyleż hreczki.

Okazana temi ofiarami pożyteczną dla ogółu troskliwość o poparcie oświaty ludu wiejskiego podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. galicyjskiego Namiestnictwa.

Lwów, 15. grudnia 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Minister sprawiedliwości nadał opróżnioną przy sądzie obwodowym w Tarnowie posadę radzcy sądu obwodowego, tamtejszemu sekretarzowi rady Janowi *Salskiemu.*

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej najwyższem postanowieniem z 6. listopada b. r. powołać byłego przełożonego obwodu Złoczowskiego, radcę namiestnictwa Karola *Wolfartha*, w tym samym charakterze, ze stanu rozporządzalności na tymczasowego przełożonego c. k. ajencyi i konzulatu jeneralnego w Jassach.

Rozporządzenie c. k. ministerstwa skarbu z 27. grudnia 1866

o wydaniu not państwa jednozłotowych w w. a. ważne dla całego państwa.

Odnośnie do ustaw z 5. maja, 7. lipca i 25. sierpnia 1866 (D. u. p. Nr. 51. 89 i 101) tudzież w uzupełnieniu rozporządzenia ministerstwa skarbu z 30. sierpnia 1866 (D. u. p. Nr. 102) podaje się do publicznej wiadomości, że zacząwszy od 1. Stycznia 1867 będą wydawane noty państwa jednozłotowe w w. a. w granicach sumy maxymalnej ustanowionej dla obiegu not państwa.

Termin, w którym rozpocznie się wymiana dotychczasowych not bankowych na te nowe noty państwa, będzie później podany do wiadomości powszechnej.

Hrabia *Larisch-Mönich* m. p.

(Stan papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej.)

Ogólna suma papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej, wynosiła z końcem listopada 1866 roku 7,943.164 złr.

Wiedeń, 29. grudnia 1866.

Z c. k. ministeryum skarbu.

Dnia 30. grudnia 1866 wyszły z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłane zostały zeszyty LXVI. i LXVII. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt LXVI. zawiera:

Nr. 175. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z 27. grudnia 1866, o wydaniu not państwa jednozłotowych w w. a., ważne dla całego państwa.

Zeszyt LXVII zawiera:

Nr. 176. Ustawę finansową na rok 1867 od 28. grudnia 1866; ważną dla całego państwa.

Dnia 31. grudnia wyjdzie z tejże drukarni karta tytułowa do dziennika ustaw państwa z r. 1866, tudzież podwójny spis rzeczy, to jest chronologiczny i alfabetyczny wykaz ustaw i rozporządzeń ogłoszonych w 67miu zeszytach D. u. p. z r. 1866.

Część nieurzędowa.

Według doniesień z Aten, angielski parowiec wojenny „Assurance" udaje się znowu do Kandyi. Poseł angielski w Atenach przesłał kapitanowi tego okrętu odpis instrukcyi dla ajentów rządu angielskiego względem zachowywania jak najściślejszej neutralności w sprawie kreteńskiej. Ministrowie greccy Christidos i Drosos domagają się dymisyi. W Atenach daje się ciągle uczuwać brak pieniędzy a wypłata pensyi i emerytur jest wstrymana od czterech miesięcy.

Cztery angielskie parowce wojenne przybyły dnia 25. z. m. do Korfu i zaopatrzywszy się w prowianty odpłynęły nazajutrz do Kandyi.

Z Missolunghi donoszą, że powstanie w Agrafie i Tesalii rozszerza się coraz bardziej, a powstańcy obwołali dowódzcą pułkownika greckiego Veli.

Komitet szlachty rzymskiej otrzymał własnoręczną odezwę papieża wyrażającą podziękowanie za gotowość z jaką członkowie tegoż, w imieniu większości szlachty i mieszczaństwa rzymskiego, ofiarowali swoje usługi na obronę stolicy świętej. Papież oświadcza, że przy sposobności nie omieszka korzystać z tej szlachetnej ofiary.

„Patrie" donosi, że rząd włoski przyjął w zasadzie sformułowane przez rząd papieski propozycye względem załatwienia spraw religijnych.

„Etendard" zaprzecza wiadomości jakoby poseł turecki Dżemil Basza zakomunikował margrabiemu de Moustier notę, którą rząd turecki przełał do rządu greckiego.

„Monitor" wymienia w swojem sprawozdaniu 100 okrętów, które mają odpłynąć do Mexyku dla przywienia ztamtąd wojsk francuskich. Wszystkie te okręta opuszczą porty francuskie w d. 8. b. m.

Rząd hiszpański przeznaczył 6 milionów na amortyzacyę długów.

Depesza z Nowego-Yorku z 20. z. m. donosi, że komitet izby reprezentantów do spraw zagranicznych uchwalił pośrednictwo u prowadzących wojnę państw Ameryki południowej. W kongresie odczytanem zostało pismo cesarza rosyjskiego z powodu przesłanej mu gratulacyi; pismo to wyraża nadzieję, że przyjaźne stosunki między obu państwami trwać będą nadal.

Cesarz Maximilian, jak donoszą, odzyskał już zdrowie i ma powrócić niebawem do Mexyku.

Monarchia austryacka.

Lwów, 2. stycznia. Sprawozdanie o ostatniem posiedzeniu Sejmu krajowego, odbytem dnia 31. grudnia podamy w jutrzejszym numerze. Dziś pospieszamy tylko podać mowę Jego Excelencyi c. k. Namiestnika *Agenora* hr. *Gołuchowskiego* przy zamknięciu sesyi.

Mowa Jego Excel. c. k. Namiestnika przy zamknięciu sesyi sejmowej dnia 31. grudnia 1866.

„Wysokie Zgromadzenie! Rząd teraźniejszy hołdując uznanej w Cesarstwie Austryackiem zasadzie, że swobodne krzewienie urządzeń wewnętrznych w pojedyńczych krajach koronnych jest najpewniejszą rękojmią uszczęśliwienia i zadowolnienia pochodzeniem tak różnych od siebie ludów i narodowości, należących do składu tego państwa także i u nas wszedł otwarcie, stanowczo i bez dwuznacznych zastrzeżeń na drogę autonomicznego rozwoju, albowiem w zeszłym już roku uchylone zostały tamujące zapory, które krzyżowały przez lat kilka ustawą poręczone nam swobody, a zwołując wybrańców kraju do wspólnej narady wniesione zostały do laski marszałkowskiej ważne przedłożenia rządowe. Równie też zgromadzenie sejmowe, pomne na doniosłość szczytnego swego powołania, skrzętnie zajęło się wypracowaniem mnogich wniosków z koła poselskiego wyszłych. które w przeważnej części stały się przedmiotem obrad i uchwał naszych. Tak więc swobodnie obradując i używając najzupełniejszej swobody w ciągu przedłużonej sesyi sejmowej, położono pierwsze podwaliny do lepszego ustroju kraju naszego. Niebyło też i teraz zamiarem rządu zwołując w zeszłym miesiącu Sejm król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem ks. Krakowskiem, ścieśniać nad potrzeby czas obrad naszych, zwłaszcza, że w zeszłej już sesyi pojawiły się w Wys. zgromadzeniu dążności do przeistoczenia i przeobrażenia mnogich ustaw i rozporządzeń, które otwarcie mówiąc, nielicują już z teraźniejszemi wymogami i z dzisiejszym duchem czasu. (Brawa.)

Jeżeli wszelako pomimo tego dziś już obchodzimy uroczystość zamknięcia obrad naszych, kładźmy to raczej na karb zbliżającej się, a przez nas wszystkich tak gorąco upragnionej chwili, w której przecież raz nastąpi stanowcze uporządkowanie wzajemnych stosunków, ogół państwa obchodzących.

Wtedy bowiem ludy Rakuskie, skojarzone węzłem bratnim wzajemności i w poczuciu szczerej solidarności, ochoczo staną na straży tak praw korony, jakoteż i własnych swoich swobód. (brawo) A Austrya pod wodzą najmiłościwiej nam panującego Monarchy, stanie się silną tarczą naprzeciw ukrytym dotąd dążnościom, zagrażającym jej całości, zmierzającym do jej rozkładu. (Huczne przeciągłe oklaski.)

Adres przez sejm nasz niedawno co uchwalony, w którym złożyliśmy u stóp tronu w imieniu kraju uroczyste oświadczenia; łaskawego doznał przyjęcia u Najj. Pana. Fakt ten wielkiej doniosłości, utwierdza mnie w niedawnoco wypowiedzianem przekonaniu, że spójnia między ogółem państwa a krajem naszym, na wzajemności oparta, co raz to trwalszą i wybitniejszą przybiera cechę, i że postępując na tej jedynie dla kraju naszego zbawiennej drodze, uzyskamy dyplomem z 20. października 1860go roku zapewnione nam swobody w zupełności bez ujemnych zastrzeżeń. (Brawo.)

Wywiązuję się oraz z miłego dla mnie obowiązku. dziękując Tobie J. O. książę Marszałku i Wam Szanowni koledzy za uprzejmą życzliwość, z jaką odwzajemniano prawe, bezstronne i gorliwe prace nadwornego radcy, pana Ludwika Possingera. (Brawa.)

Z posiedzeniem dzisiejszem kończą się prace sejmowe sześcioletniej kadencyi, do których kraj nas powołał; niebawem przeto mandaty nasze ustaną, a gdy kraj nasz przystąpi do nowych wyborów, okaże się o ile każdy z nas z osobna zasłużył sobie na zaufanie swoich wyborców, i czyli ponownego wyboru stał się godnym. Nieprzesądzając dziś przyszłemu wyrokowi moich wyborców przy schyłku naszych mandatów, pozwólcie mi, Szanowni koledzy, przy tej pożegnalnej przemowie, ażebym Wam najserdeczniejszą, najczulszą podziękę wyraził za wyszczególniające zaufanie jakiegom doznał Szanowni koledzy z Waszej strony w czasie tej sesyi sejmowej. (Grzmiące, przeciągłe oklaski w Izbie i na galeryach.)

25te posiedzenie sejmu krajowego z dnia 30. grudnia 1866.

Dwudzieste piąte posiedzenie zagaił Marszałek krajowy książę Leon Sapieha o godzinie 10tej wieczorem. Obecnych posłów 116. Ze strony rządu c. k. komisarz rządowy radzca dworu p. *Possinger*.

Po odczytaniu protokołu przeszłego posiedzenia i dalszego ciągu petycyi odczytany został protest p. Ławrowskiego, opatrzony 30ma podpisami, przeciw dopuszczeniu na przeszłem posiedzeniu do prostego głosowania nad wnioskiem komisyi względem pomnożenia liczby posłów z miast, który przekraczał granice interpelacyi dozwolonej Sejmowi, i potrzebował do uchwały także większości $^2/_3$ części głosów. P. Grocholski zapowiedział z powodu tego protestu oświadczenie na najbliższem posiedzeniu, a gdy ks. Pawlików utrzymywał, że oświadczenie powinno być wniesione na tem samem posiedzeniu, p. Grocholski odczytał §. 80. regulaminu, dozwalający wnosić oświadczenie także na drugi dzień. Następnie p. Hubicki zawiadomił Izbę, że przekazany komisyi petycyjnej wniosek p. Trzecieskiego względem podania prośby do Najjaśn. Pana o darowanie następstw prawnych skazanym z r. 1863 i 1864 jest już gotowy, i że sprawozdawcą tegoż jest Dr. Rodakowski. Dalej p. Hubicki postawił wniosek, aby komisya petycyjna przekazała Wydziałowi krajowemu wszystkie petycye, których nie zdołała załatwić, i Izba przyjęła ten wniosek. P. Ławrynowicz wniósł interpelacyę do księcia Marszałka z zapytaniem, co się stało z jego wnioskiem względem dostarczania surowicy dla mieszkańców okolic podkarpackich, na co odpowiedział książę Marszałek, że wniosek ten nie mógł przyjść na porządek dzienny dla nawału spraw.

P. *Hausner* złożył do laski marszałkowskiej wniosek naglący: Wystosować petycyę do Najjaśn. Pana, aby w m. Brodach, które petycyonowało o statut osobny, lecz dla krótkości czasu sejmowego otrzymać go nie może, ogólna ustawa gminna nie została zaprowadzoną, lecz aby pozostawiono dotychczasową reprezentacyę. Po krótkiej dyskusyi wniosek ten został odesłany do komisyi statutowej z poleceniem zdania sprawy.

Przystąpiono potem do porządku dziennego, a mianowicie do dalszego ciągu obrad nad statutem miasta Lwowa.

P. *Zbyszewski* odczytał zmienione w skutek uchwały Sejmu (aby we Lwowie tylko jedno koło wyborcze było), §§. od 12. aż do końca ordynacyi wyborczej, i przyjęto bez rozpraw wszystkie.

Na wniosek p. *Grocholskiego* uchwalono następnie en bloc cały statut gminny w drugiem czytaniu i w trzeciem czytaniu bez czytania.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi o zmianie §§. 11. i 13. ustawy wyborczej.

P. *Koczyński* jako sprawozdawca odczytał za zgodą Izby z pominięciem sprawozdania — sam tylko tekst projektu, który opiewa:

Ustawa

z dnia.... dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego,

zmieniająca §§. 11. i 13. sejmowej ordynacyi wyborczej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego rozporządzam, co następuje:

Art. I. Postanowienia §§. 11. i 13. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. lutego 1861 r. tracą moc obowiązującą w obecnej swej osnowie, i mają brzmieć jak następuje:

§. 11. Posłowie miast wymienionych w §. 2. sejmowej ordynacyi wyborczej, wybierani będą wprost przez wyborców, którzy nie są wyłączeni od prawa wybierania w moc §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej, i należą podług ordynacyi wyborczej dla gmin z dnia 12. sierpnia 1866 do dwóch pierwszych kół wyborczych.

Do tych jako wyborcy mają być policzeni przynależni do gminy, nie objęci w dwóch pierwszych kołach wyborczych, którym podług ordynacyi wyborczej dla gmin z dn. 12. sierpnia 1866 (§. 1. liczba 2 lit. b do h) służy prawo wyboru bez względu na kwotę podatkową, jeźli nie są wyłączeni od prawa wybierania na mocy §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej.

Postanowienia te stosują się także do miast, które mają własne statuta gminne.

§. 13. Wyborcy gmin obierać będą przez prawyborców, którzy nie są wyłączeni od prawa wybierania w moc §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej, a podług ordynacyi wyborczej dla gmin z dnia 12. sierpnia 1866 r.

a) w gminach mających trzy koła wyborcze należą do dwóch pierwszych kół wyborczych;

b) w gminach zaś, mających dwa koła wyborcze, należą do pierwszego koła wyborczego, albo też do tych najwyższej opodatkowanych z drugiego koła wyborczego, których roczne kwoty podatkowe, połączone z kwotami podatkowemi wyborców pierwszego koła wyborczego, stanowią $^2/_3$ ogólnej sumy podatków bezpośrednich, przez wyborców w gminie opłacanych.

Do tych jako prawyborcy mają być policzeni *przynależni* do gminy nie objęci w powyższej liczbie, którzy podług ordynacyi wyborczej dla gmin z 12. sierpnia 1866 r. (§. 1. liczba 2. lit. *b.* do *h.*) mają prawo wyboru bez względu na kwotę podatkową i nie są wyłączeni od prawa wybierania w moc §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej.

Pełnoletni obywatele państwa austryackiego, zamieszkali na obszarach dworskich do gminy nie wcielonych, którzy nie należą do wyborców z klasy większych właścicieli lub do wyborców w miastach, są prawyborcami w tej gminie, z którą dotyczący obszar dworski stanowi jedną gminę katastralną, jeżeli nie są wyłączeni od prawa wybierania na mocy §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej, i w tym obszarze dworskim lub w tej gminie od roku opłacają przynajmniej taki podatek bezpośredni, jaki w tej gminie płacą prawyborcy najniżej opodatkowani.

Art. II. Ustawa niniejsza staje się obowiązującą już przy pierwszych powszechnych wyborach do sejmu, po jej ogłoszeniu rozpisanych.

Art. III. Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu ministrowi stanu.

Nastąpiła debata specyalna i tytuł tudzież §. 11. przyjęto bez rozpraw. Przy §. 13. ks. Pawlików oświadczył, że nie zgadza się ze sposobem w jaki inteligencya dworska miałaby brać udział w wyborach wiejskich, ponieważ, zdaniem mowcy, inteligencya stoi w związku z obszarem dworskim i zastępuje interes posiadłości większych, a z wiejskim nie ma żadnego wspólnego interesu. W końcu wniósł poprawkę, aby po słowie w „miastach" w ostatnim ustępie §. 13. umieścić: „są wyborcami z tych większych posiadłości tego okręgu wyborczego, w którym leży zamieszkały przez nich obszar dworski."

P. *Grocholski* odpowiedział mu, że posłowie w sejmie nie reprezentują odrębnych interesów, ale tylko interes kraju wszyscy. Twierdzenie, że inteligencya, osiedlona na obszarach dworskich, nie ma nic wspólnego z gminami, jest nieprawdziwe, a księża mają taki sam interes z gminami, jak dzierżawca lub fabrykant.

Obszar dworski jest terytoryalnie złączony z gminą, a mieszkańcy jego najczęściej z dziada pradziada, i daleko dłużej znają się z gminą, niż osadzeni w niej proboszczowie. A wspólność ich z gminą większa, niż między księżami a gminą.

Po zamknięciu dyskusyi mówił jeszcze p. *Ławrowski* za poprawką ks. *Pawlikowa*, a p. *Zyblikiewicz* przeciw poprawce. P. *Koczyński* jako sprawozdawca komisyi zbijał twierdzenie przeciwników jakoby gminy nie miały interesów wspólnych z ludźmi mieszkającymi na obszarach dworskich, poczem na wniosek ks. *Pawlikowa* nastąpiło imienne głosowanie nad jego poprawką, która upadła większością 73 głosów przeciw 47, a następnie §. 13. został przyjęty.

Przy art. II. p. Wodzicki Henryk postawił wniosek, aby go opuścić jako zbyteczny. Jeżeli, mówił, to życzenie dąży do tego, aby N. Pan jak najprędzej sankcyonował tę ustawę, to nie na właściwem wyrażone miejscu. Opuszczając ten artykuł otrzymujemy ten skutek, że już przy uzupełniających wyborach w ciągu trwającej kadencyi może ta ustawa być zastosowaną, a nie dopiero przy ogólnych wyborach, nastąpić mających.

Ponieważ p. *Koczyński* imieniem komisyi nie obstaje za utrzymaniem tego artykułu, więc go opuszczono, przyjmując następny art. III. jako II. i całą ustawę w 3. czytaniu.

Następnie przystąpiono do uchwalenia ustawy o zmianie §. 2. i 3. sejmowej ordynacyi wyborczej, jako dodatku do uchwalonego już pomnożenia liczby posłów z miast. Ustawa opiewa:

Ustawa

z dnia... dla królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego ks. krakowskiego, zmieniająca §§. 2. i 3. sejmowej ordynacyi wyborczej z d. 26. lutego 1861 r.

Zgodnie z uchwałą sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego księstwa Krakowskiego, rozporządzam co następuje:

I. Postanowienia §§. 2. i 3. sejmowej ordynacyi wyborczej z d. 26. lutego 1861 znoszą się w ich obecnej osnowie, i mają brzmieć jak następuje:

§. 2. Dla wyboru posłów z miast tworzą miasta: *a)* Lwów, *b)* Kraków, *c)* Przemyśl, *d)* Stanisławów, *e)* Tarnopol, *f)* Brody, *g)* Jarosław, *h)* Drohobycz, *i)* Biała, *k)* Nowy Sącz, *l)* Tarnów, *m)* Rzeszów, *n)* Sambor, *o)* Stryj, *p)* Kołomyja, *q)* Śniatyn, *r)* Tyśmienica, *s)* Buczacz, *t)* Brzeżany, *u)* Złoczów, *w)* Gródek, *x)* Bochnia, każde jeden okręg wyborczy i są oraz miejscami wyborów.

§. 3. Lwów wybiera siedmiu, Kraków, pięciu posłów, a każde z innych w §. 2. wymienionych miast po jednym.

Wszyscy do wyboru uprawnieni każdego miasta tworzą jedno ciało wyborcze.

II. Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą od pierwszych po jej ogłoszeniu powszechnych wyborów do sejmu.

III. Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu ministrowi stanu.

Ks. Pawlików oświadczył, że ponieważ sprawa ta stoi w związku ze sprawą w której protest podany, przeto teraz posłowie, którzy podpisali protest, nie będą brać udziału w tej obradzie. Przystąpiono bezpośrednio do debaty. Przy §. 2. poseł Laskowski postawił wniosek dostatecznie poparty, aby w powyższej liczbie miast umieścić Sanok zamiast Buczacza. P. Zyblikiewicz sprzeciwił się temu wnioskowi, poczem wniosek komisyi przyjęto a następnie §. 3. uchwalono bez dyskusyi.

P. Pietruski proponował opuszczenie artykułu II. z tych samych powodów co przy poprzedniej ustawie, wszelako artykuł ten utrzymał się, poczem całą ustawę przyjęto zaraz w trzeciem czytaniu.

Wzięto potem pod obrady sprawozdanie Wydziału krajowego o wniosku p. Landesbergera względem uwolnienia budynków nowo wybudowanych, przebudowanych i dobudowanych od opłaty dodatków do podatku. Do tego sprawozdania Wydział krajowy dołączył wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Budowle, po ogłoszeniu niniejszej uchwały w miastach Lwowie, Krakowie i Brodach nowo wybudowane, przebudowane lub dobudowane uwalniają się od płacenia dodatków do podatku domowo-czynszowego dla funduszu krajowego i dla funduszu oswobodzenia gruntowego na ten sam przeciąg czasu, przez który w moc obowiązujących ustaw nie będą pociągane do opłaty podatku czynszowo-domowego dla skarbu państwa.

Do tego wniosku p. Landesberger wniósł poprawkę, aby to dobrodziejstwo było rozciągnięte na wszystkie miasta Galicyi. Poparł go p. ks. Sanguszko, poczem wniosek komisyi przyjęty został z poprawką p. Landesbergera.

Na tem porządek dzienny został wyczerpany, ale p. Rutowski jako sprawozdawca komisyi do statutów miejskich zwrócił uwagę, że komisya wygotowała statuta dla Tarnowa i Rzeszowa i żądał, aby statut miasta Tarnowa został wzięty pod obradę. Po krótkiej dyskusyi zaczął nawet za przyzwoleniem Izby czytać wniosek komisyi, gdy jednak okazało się, że liczba posłów obecnych, do powzięcia uchwały potrzebna, nie była kompletną, ks. Marszałek zamknął posiedzenie o godz. 1. po północy zawiadamiając, że nazajutrz o godz. 10. zrana odbędzie się nabożeństwo a potem posiedzenie. Na porządku dziennym: Sprawozdanie komisyi edukacyjnej o seminaryach nauczycielskich i o języku wykładowym; dalej sprawozdanie o wniosku p. Trzecieskiego, p. Hausnera, Hebdy (o urlopnikach), i jeżeli czas pozwoli, obrada nad statutami.

Lwów, 2. stycznia. Przy wyborach w mieście Brodach w dniu 31go z. m. Dr. Oswald *Hönigsmann*, adwokat krajowy we Lwowie, wybrany został posłem na sejm krajowy.

Wiedeń, 31. grudnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśn. Pan przyjmował wczoraj przed południem wszystkich pp. ministrów i odbierał ich relacye. Po południu był u dworu obiad familijny, na który byli zaproszeni wszyscy tu obecni członkowie cesarskiego domu.

O godzinie 2giej po południu Najjaśn. Pani w towarzystwie ochmistrzyni dworu hr. Königsegg odwiedziła jenerała jazdy hr. Festetics, cierpiącego jeszcze w skutek ran w boju odniesionych. Wczoraj i dzisiaj hr. Königsegg odbiera gratulacye noworoczne w zastępstwie Najjaśn. Pani.

J. C. M. Arcyksiążę Ernest przybył przedwczoraj do Gracu i był przyjmowany w dworcu kolei przez J. C. M. Arcyksięcia Henryka.

Pod prezydencyą J. C. M. Arcyksięcia marszałka Albrechta odbyła się wczoraj w sali obrad ministerstwa wojny narada marszałków, w której wzięli udział marszałkowie Hess i Wratislaw, fml. Br. John i wielu jenerałów.

Książę Ryszard Metternich odjechał przedwczoraj na swoje stanowisko do Paryża.

W urzędowej „Wiener Ztg.“ z dnia 30. grudnia ogłoszone zostało prawo finansowe na rok 1867 z odwołaniem się do najwyższego manifestu z dnia 20. września 1865 roku. Dołączone są do niego cyfry budżetu, oraz najuniżeńsze sprawozdanie pana ministra skarbu, obejmujące obszerny wywód i umotywowanie cyfr w budżecie zawartych wyjaśniający zarazem stosunki finansowe monarchyi. Dzisiaj poprzestajemy na podaniu następujących ważniejszych momentów obszernego tego dokumentu.

Wydatki na rok administracyjny 1867 preliminowane są w budżecie sumą 433.896.000 złr., zaś wpływy z bieżącego zarządu przyjęte są w sumie 407,297.000 złr. Wynika zatem z bieżącego zarządu na rok 1867 niedobór 26.599.000 złr. Z wydatków przeszłego roku pozostaje jeszcze do spłacenia suma 51.034.000 złr., jest zatem do pokrycia jako niedobór 1867 roku i roku przeszłego w ogóle suma 77.633.000 złr. Administracya finansów ma zaś do swej dyspozycyi sumę 79.495.000 złr. częścią w gotowiźnie, częścią w resztach resursów nadzwyczajnych prawami z dnia 5. maja i 25. sierpnia 1866 kreowanych. Przy tej sposobności podnieść jeszcze wypada, iż niedobór zwykłego zarządu, a zatem z wyłaczeniem wydatków nadzwyczajnych wynosi tylko 26 milionów, a więc daleko mniej niż w każdym z lat poprzednich.

Po uiszczeniu wszystkich zobowiązań bieżących i z roku 1866 wynikających, pozostanie jeszcze po koniec roku 1867 suma 1,862.000 złr., i nie trzeba się już starać o pokrycie niedoboru, który pomimo bolesnych skutków niszczącej wojny okazuje się bardzo umiarkowany. Co do emisyi not państwa, ministeryalne sprawozdanie zawiera uwagi zasługujące na szczególne uwzględnienie.

Prócz tego emisya not państwa ograniczona została już dla tego, że rząd starając się o pokrycie potrzeb, obok niej użył i innych środków. „Zdziałano to tak na mocy art. 1. prawa z dnia 25. sierpnia 1866 roku emisyą nowych obligacyi 5 procentowych, która prawem tem dozwolona została, jako też i przy wystaraniu się o sumę 30 milionów jako wynagrodzenie kosztów wojennych pruskich. Dostarczenie tej sumy na drodze emisyi not państwa nie byłoby właściwem już dla tego, że zakupienie srebra lub wexli na place zagraniczne ażio na srebrze bardzoby było podniosło. Zrobiono zatem operacyę zaliczkową ze spółką pierwszych bankierów i zakładów kredytowych wiedeńskich, która to spółka za złożeniem odpowiedniej ewikcyi prywatnego swego kredytu w banku gwoli dostarczenia owych 30 milionów użyła, która to suma spłacona będzie z wynagrodzenia przez Królestwo włoskie na mocy traktatu wpłynąć mającego. Operacya ta załatwi się w roku 1868 i nie będzie w budżecie umieszczona, pozostanie zaś suma 5 milionów która zapłacona będzie jako wynagrodzenie za nieruchomy materyał forteczny a które Wasza Cesarska Mość ze względu na tytuł wynagrodzenia, na pokrycie nadzwyczajnych budowli fortecznych najłaskawiej użyć rozkazał.“

Następnie co do tego punktu sprawozdanie opiewa: „Emisya obligacyi 5ciu procentowych wolnych od podatku gwoli dostarczenia sumy 50 milionów w gotówce, zarządzona została z powodu, iż nie jest rzeczą obojętną czyli noty państwa w obiegu będące o 50 milionów mniej lub więcej wynoszą, a następnie dla tego żeby okazującej się obfitości znaków pieniężnych dostarczyć odpływu, a w końcu ponieważ przy powolnej przedaży obligacyi liczono na odbyt za granicą, który to odbyt sprowadza gotówkę do kraju i tamuje podniesienie ażia na srebrze. Emisya not państwa ograniczona jest bezpośrednio przepisami art. VIII. prawa z dnia 25. sierpnia 1866 roku, którym to przepisem Wasza Cesarska Mość postanowić raczył, iż poza maxymalną granicę prawem tem zakreśloną, przypuszczając utrzymanie ustalonego pokoju, dalsza emisya not państwa na podstawie najwyższego patentu z dnia 20. października 1865 roku miejsca mieć nie będzie.“

Że zaś resursami w roku 1866 kreowanemi w sposób tak obszerny pomódz sobie zdołano, pochodzi z tąd iż właściwa epoka wojny bardzo krótko trwała, z tąd że rozbrojenie przeprowadzone zostało z wielką szybkością, że obroty handlowe weszły w tor zwyczajny, a nadewszystko z tąd, iż znaczny był wywóz, który w ostatnich miesiącach wpływy z podatków korzystnie zasilił. Ze wszystkich tych powodów koniec nieszczęsnego 1866 roku pod względem finansowym pomyślniejszy się okazał, niż spodziewać się było można w końcu sierpnia, pod bezpośredniem wrażeniem ostatnich smutnych wypadków i zanim całą sytuacyą właściwie ocenić było można.

Przy układaniu budżetu wydatków trzymano się zasady największej oszczędności. Potrzeby w porównaniu z rokiem przeszłym znacznie zredukowane zostały. Musiano jednak z powodu właściwego obliczenia wyłączyć wpływy i wydatki królestwa lombardo-weneckiego. Po takowem zrektyfikowaniu wydatki państwa na rok 1866 wynoszą 507,920.000 złr., a na rok 1867 433.896.000 złr. Potrzeby na rok 1867 zmniejszyły się więc o 74.025.000 złr.

Każdy bezstronny i nieuprzedzony przyzna, iż obecne ministeryum zaprowadziło oszczędności większe niż w każdej innej epoce, nawet w epoce traktowania budżetu przez radę państwa.“

Sprawozdanie ministeryalne przy bliższem zgłębieniu zrobi zapewne bardzo korzystne wrażenie. Dalekie od pesymizmu niczem nie usprawiedliwionego, ożywione one jest podniesionym duchem i kończy się następującemi słowy: „Żeby w bieżących wpływach i wydatkach stała równowaga zaprowadzona została, jest tem potrzebniejszem, iż tylko w obec takowej równowagi przeprowadzone być może drugie wielkie zadanie, ufundowanie długu niestałego, bez którego położenie finansów austryackich pominąwszy nawet wielki ciężar procentów i podatków, nie będzie zabespieczone. Nie można zataić, iż dostarczenie potrzeb państwa na rok 1867 nie mogło być dokonane jeno przez wydawanie not państwa do ostatecznej maxymalnej granicy, przestrzeganie zaś tej granicy nie wystarcza, ale i owszem wszelkich środków użyć wypada ku powolnemu zmniejszeniu ilości znaków pieniężnych w obiegu będących według pewnego stałego systemu. Sprowadzenie deprecyonowanych środków obiegu do stałej waluty, przechód z gospodarki papierowej do gotowych pieniędzy, jest to, jak z doświadczenia wiadomo, zadanie nader trudne, przenikające wszelkie stosunki i największych ofiar wymagające. Rząd do przeprowadzenia tego zadania robi wprawdzie wszelkie przygotowania, żywo jednak życzyć sobie musi, żeby zadanie to przy współdziałaniu wszystkich czynników prawodawczych, dokonane zostało.

Prawo finansowe dnia 30. grudnia ogłoszone, dotycze także reform administracyjnych, których zakres sprawami rachunkowemi nie jest jeszcze zamknięty. W administracyi politycznej, powiada prawo wyż powołane, oczekiwać wypada rychłego rozłączenia sądów pojedyńczych od urzędów powiatowych, które będą zreformowane, zaprowadzenie ustnego postępowania sądowego wymagać będzie zmian w organizacyi sądownictwa i administracyi finansów, wiele jeszcze uproszczone i lepiej urządzone być może, lecz wielkich ztąd oszczędności spodziewać się nie można, pomyśleć bowiem wypada o smutnem położeniu stanu urzędników, stanu tak ciężko dotkniętego a w ogóle swym tak zasłużonego, pomyśleć wypada o systematycznem podniesieniu pensyi, zwłaszcza niższych stopni i to co przez redukcyę posad oszczędzone będzie, wypadnie użyć na podwyższenie pensyi urzędników w posadach swych zostających, od których teraz większej jeszcze pilności wymagać się będzie.

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Wszystkie sprawy nie załatwione z ostatniego zwyczajnego posiedzenia, — tudzież dostarczenie papieru, druków i robót introligatorskich dla magistratu na rok 1867; sprawozdawcy radni pp. Wild i Dr. Czemeryński.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Ciężkie obrażenie ciała i zbiegowisko. W Obroszynie przy odgraniczeniu pastwisk w obecności c. k. komisarza obwodowego, włościanin Paweł Kowalów 68 lat liczący, sprzeciwiał się tej czynności i wzywał obecnych, aby zasypali rowy graniczoe; włościanie Iwan Kulik 49 lat, i Dmytro Dydyk 28 lat liczący, przemocą wstrzymywali konie ciągnące pług do wybrania rowu użyty. Komisya była zmuszona przerwać swoją czynność. Wymienieni oświadczyli, że działali z polecenia wójta Tymka Hnatowa, 39 l., który nadto jest obwiniony o pobicie pewnej kobiety za odmówienie forszpanu. Na rozprawie ostatecznej w dn. 27. z. m. skazani zostali Kowalow, Kulik i Dydyk na 3, 2 i 1 miesiąc ścisłego aresztu, Hnatow zaś na 5 miesięcy ciężkiego więzienia (prokur. prop. 9 miesięcy) z 2razowym postem w każdym tygodniu. Wszyscy zapowiedziali rekurs. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Ortyński, oskarż. zast. prok. pań. p. Lewicki, obrońca Dr. Rappaport).

Ojcobójstwo. Jan Bar, włościanin z Żydatycz pod Lwowem, 38 lat liczący, żonaty, obrz. rz. k., przyznał się, że w lecie z. r. posprzeczawszy się z ojcem swoim, 60 lat liczącym, uderzył go widłami w głowę i piersi, tak że strzaskał mu czaszkę i złamał dwa ziobra, w skutek czego ojciec natychmiast żyć przestał. Na rozprawie ostatecznej w dn. 29. z. m. Jan Bar skazany został na 5 lat cięż. więz. (prokur. prop. 6 lat) lecz zapowiedział rekurs (prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarż. zast. prok. pań. p. Budzynowski, obrońca Dr. Hilbricht).

(Dar Cesarza Ferdynanda.) Dowiadujemy się, że Jego Mość Cesarz Ferdynand ofiarował 400 złr. w. a. na restauracyę kościoła parafialnego w Łączkach w obwodzie tarnowskim, powiecie ropczyckim.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W I. połowie z. m. były następujace ceny zboża i innych artykułów na targach w

	Miejsce targu:									
	Sanoku		Dukli		Dynowie		Dubiecku		Rawie	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	70	4	50	4	50	4	20	4	30
„ żyta	3	80	3	58	3	60	3	60	3	10
„ jęczmienia	3	.	2	40	2	50	2	20	2	20
„ owsa	1	50	1	60	1	80	1	20	1	20
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	2	20
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	70	1	.	90	.	1	20	.	80
Cetnar siana	.	80	1	.	1	20	1	.	.	80
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	.	4	.	4	40	4	20	6	.
„ „ miękkiego	3	.	3	.	3	40	3	20	4	50
Funt mięsa wołowego	.	12	.	9	.	10	.	10	.	10
Mas okowity		64	.	55	.	70	.	70	.	73

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. grudnia 1866.

Hotel George: PP Rakowski Dyon, z Rosyi.

Hotel europejski: Kozicki Hen., z Czernichowa.

Hotel angielski: Madejski Mar., adw., z Przemyśla.

Dnia 1. stycznia 1867.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Miecz., z Mielnicy. — Komarnicki Bol., z Sassowa.

Hotel europejski: Kownacki Tad., c. k. porucz., z Krakowa. — Klimecki Winc., z Stryja. — Okoniewski Zygm., z Rosyi. — Heller Karol, c. k. porucznik, z Ołomuńca. — Beranek Franc., c. k. podpor., z Gracu — Kwiatkowski Karol, adwokat, z Stanisławowa. — Malewski Artur, c. k. notaryusz, z Stryja.

Hotel krakowski: Kwiatkowski Winc., c. k. kapitan, z Strzelisk. — Steinwaller Alex., c. k. porucz., z Pesztu. — Papara Jul., z Dolnicza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. grudnia 1866.

PP. Hr. Kuczkowski Kaz., do Zassowa. — Alexandri Was., do Czerniowiec. — Kozłowiecki Zesł., do Majdan. — Pisocki Alex., do Bukaresztu.

Dnia 1. stycznia 1867.

PP. Hr. Drohojewski Józef, do Balic. — Gnoiński Alex., do Danilecz. — Hoppen Apol., do Swaryczowa. — Michalewski Karol, do Kołomyi. — Piłat Mik., do Botuszan. — Tabaczyński Lud., do Lisowczyk. — Samelsohn Sew., adwokat, do Krakowa. — Helle Alfred, c. k. rotm., do Tarnopola. — Hübl Franc., c. k. podpor., do Złoczowa. — Kuschtiel Antoni, c. k. p dpor., do Przemyśla. — Schindler Edw., c. k. porucznik, do Brzeżan. — Nigrus Jerzy, do Horodenki. — Sędzimir Franc., do Stanimirza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. grudnia 1866 i 1. stycznia 1867.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	320.00	+ 3.0	82.4	zach. sł.	pochm.
2. god po poł.	320 01	+ 4.3	87 7	„ „	„
10.god. wiecz.	320 58	+ 2.4	79.0	„ „	pogoda
7. god. zrana	320 96	+ 2 3	85 3	zach. sł.	pochm.
2. god. po poł.	320.8.	+ 1.3	81.3	„ „	śnieg
10.god. wiecz.	320 06	+ 1 3	88 5	„ „	deszcz

Ilość wody 5'''03.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie). „**Pensyonarki**“, operetka komiczna w 2 aktach; „**Folwark Primerose**“, komedyo-opera w 1 akcie. Drugi występ p. Romany *Popielówny*.

Kurs Lwowski.

Dnia 31. grudnia 1866.

		gotówką		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	6	12	6	19
Dukat cesarski	„	6	16	6	22
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	57	10	73
Rubel srebrny rosyjski	„	1	96	2	01
„ papierowy rosyjski	„	1	71	1	73
Talar pruski	„	1	92	1	95
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	72	68	73	35
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	76	32	77	03
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	65	25	65	88
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	50	67	17
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	216	33	219	33
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		179	—	181	17

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 31. grudnia 1866.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	57	50
5% pożyczka narodowa	66	90
Losy z 1860 roku	81	70
Akcye banku wiedeńskiego	715	—
„ „ kredytowego	149	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	130	60
Srebro	129	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	19

DZIENNIK URZĘDOWY.

(6) **Concurs-Verlautbarung.** (1)

Nro. 32532. Zur Besetzung der Directorsstelle am k. k. Gymnasium in Rzeszow wird hiemit der Concurs bis Ende Februar 1867 ausgeschrieben.

Mit diesem Posten ist der Genuß des jährlichen Gehaltes von 1155 fl. öst. W. mit dem Anspruch auf Decennal-Zulagen von je 105 fl. öst. W. nach jedem Dienstes-Decennium, so wie der Anspruch auf den verhältnißmäßigen Antheil am Schulgelddrittelbetrage verbunden.

Die Bewerber haben innerhalb des Concurstermines ihre an das hohe k. k. Staatsministerium gerichteten Gesuche bei der k. k. Statthalterei-Commission zu Krakau unmittelbar, oder wenn sie schon in öffentlichen Diensten stehen, im Wege ihres unmittelbaren Amtsvorstandes vorzulegen und darin ihr Alter, Religion, erlangte Lehrbefähigung, bisherige Verwendung im Lehramte so wie die vollkommene Kenntniß der deutschen und polnischen Sprache nachzuweisen.

Von der k. k. Statthalterei-Commission.

Krakau, am 23. December 1866.

Ogłoszenie konkursu.

Nro. 32532. W celu obsadzenia posady dyrektora przy c. k. Gimnazyum w Rzeszowie rozpisuje się niniejszem konkurs aż do końca lutego 1867.

Z tą posadą połączona jest roczna pensya 1155 zł. w. a., prawo pobierania dodatku (decennium) po upływie każdego dziesiątka lat służby po 105 zł. w. a., oraz prawo do stosunkowego uczestnictwa w trzeciej części opłaty szkolnej.

Ubiegający się o tę posadę w terminie powyższym winni wnieść podania wystosowane do wysokiego c. k. Ministeryum stanu albo bezpośrednio przez c. k. Komisyę namiestniczą w Krakowie, albo jeżeli już są w służbie publicznej, przez urząd przełożony i wykazać wiek, religię, uzdolnienie do nauczycielstwa, dotychczasowe zatrudnienie w zawodzie szkolnym i znajomość dokładną języków niemieckiego i polskiego.

Z c. k. Komisyi namiestniczej.

Krakau, dnia 23. grudnia 1866.

(3) **E d i c t.** (1)

Nr. 6638. Vom Rzeszower k. k. Kreisgerichte wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß die executive Feilbiethung der derzeit der Fr. Hermine Schuh geborne Freiin v. Reichenbach und der Fr. Antonie Freiin v. Reichenbach gehörigen, im Rzeszower Kreise gelegenen Herrschaft Nisko sammt Attinenzien: Pławo, Szwoły, Przyszów, Burdzowy, Jeżowe, Maziarnia, Nowosielce, Jatta, Zalesie, Soykowa, Kamień und Steinau zur Hereinbringung der Forderung der privil. österr. Nationalbank pr. 222500 fl. öst. W. sammt Nebengebühren im dritten Termine am 7. März 1867 um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Die feilgebothene Herrschaft besteht aus den obgenannten Gütern, und wird mit allen zu diesen Gütern gehörigen Grundstücken, Gebäuden, Rechten und Zugehör, dann mit allen mit dem Besitze verbundenen Pflichten und Lasten, jedoch mit Ausschluß der für die unterthänigen Leistungen ermittelten und bereits von Grund und Boden abgetrennten Grundentlastungs-Entschädigung in Pausch und Bogen in dem Umfange verkauft, in welchem die gegenwärtigen Eigenthümer besitzen, oder zu besitzen berechtigt sind.

2. Als Ausrufspreis wird der von der privil. österr. Nationalbank statutenmäßig ermittelte Werth von 630000 fl. öst. Währ. angenommen, jedoch wird an dem obigen Termine die gedachte Herrschaft sammt Attinenzien auch unter dem Ausrufspreise, jedoch nicht unter der Summe von 400000 fl. öst. Währ. hintangegeben werden.

3. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbiethung 10% des Ausrufspreises, d. i. 63000 fl. in Baarem oder in Staatsobligationen, oder in Pfandbriefen der Nationalbank, oder in solchen des galiz. ständ. Credit-Vereins nach dem letzten in der Wiener Zeitung ämtlich notirten Kurswerthe als Vadium zu erlegen.

Das Vadium des Erstehers wird in gerichtliche Verwahrung genommen, jenes der übrigen Licitanten aber, nach dem Schluße der Feilbiethung zurückgestellt werden.

Die übrigen Bedingungen und der Landtafelauszug können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden beide Theile und die dem Wohnorte nach bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, hingegen die dem Wohnorte nach unbekannte Fr. Marie Marzkowska, so wie alle jene, welche auf der zu veräußernden Herrschaft nach dem 10. Mai 1865 dingliche Rechte erworben haben, oder welchen diese Verständigung aus was immer für einer Ursache gar nicht oder nicht zeitlich genug zugestellt werden könnte, durch den ihnen bereits früher bestellten Curator Herrn Advokaten Dr. Zbyszewski verständigt.

Rzeszów, am 7. December 1866.

E d y k t.

Nr. 6638. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wiadomo czyni, że przymusowa sprzedaż, na teraz do pani Herminy Schuh urodzonej baronowej Reichenbach i do pani Antonii bar. Reichenbach należącego, w obwodzie Rzeszowskim położonego, państwa Nisko z przyległościami: Pławo, Szwoły, Przyszów, Burdzowy, Jeżowe, Maziarnia, Nowosielce, Jatta, Zalesie, Soykowa, Kamień, i Steinau na zaspokojenie wierzytelności uprzywilejowanego austryackiego banku narodowego w ilości 222500 zł. z p. n. w trzecim terminie dnia 7. marca 1867 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Sprzedać się mające państwo składa się z wyż wymienionych dóbr i sprzedaje się z wszystkiemi do tych dóbr należącemi gruntami, budynkami, prawami, przynależytościami, z wszystkiemi z posiadaniem połączonemi obowiązkami i ciężarami, jednak z wyjątkiem za zniesione powinności poddańcze wyjednanego i już od gruntu odpisanego wynagrodzenia, ryczałtem czyli na ogół w tej rozległości, w jakiej teraźniejsi właściciele takowe posiadają, lub posiadać uprawnieni są.

2. Jako cena wywołania przyjmuje się przez uprzywilejowany austryjacki bank narodowy wedle statutów wypośrodkowana kwota 630000 zł. wal. austr., jednakowoż na powyższym terminie wspomnione państwo Nisko z przyległościami także niżej ceny wywołania, atoli nie niżej kwoty 400000 zł. walucie austr. sprzedane zostanie.

3. Każden chęć kupienia mający obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacyi 10proc. ceny wywołania, t. j. kwotę 63000 zł. wal austr. w gotówce, albo w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych banku narodowego, albo galicyjskiego towarzystwa kredytowego, według ostatniego w Gazecie wiedeńskiej urzędownie notowanego kursu jako zakład złożyć, któren to zakład najwięcej ofiarującego do depozytu sądowego wzięty, zaś innym kupującym przy końcu licytacyi zwrócony zostanie.

Chęć kupienia mającym, wolno jest wyciąg tabularny i warunki dalsze w registraturze tutejszej przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O rozpisanej tej sprzedaży uwiadamia się obiedwie strony, tudzież hypotekowanych wierzycieli, a to z miejsca pobytu wiadomych do własnych rąk, zaś z miejsca pobytu niewiadomą Maryę Morzkowską, jako też tych wierzycieli, którzy dopiero po 10. maja 1865, do tabuli weszli, albo którymby uchwała teraźniejsza z jakiejbądź przyczyny albo wcale nie, albo nie dosyć wcześnie doręczoną została, przez ustanowionego poprzednio kuratora pana adwokata Dra. Zbyszewskigo.

Rzeszów, dnia 7. grudnia 1866.

(2) **L i c i t a t i o n s - E d i c t.** (1)

Nr. 1699. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionssache des Vincenz Wielicki wider Malke Tretter, Moses Kurz und Mariem Zlate Balton wegen der Summe von 400 fl. CM. s. N. G. in die öffentliche Feilbiethung der auf 1402 fl. öst. W. geschätzten, der exequirten Forderung zur Hypothek dienenden der Malke Tretter, Moses Kurz, Don Baton und der Mariem Zlate Balton gehörigen Realität sub Nr. 1219 in Brody gewilligt.

Zur Vornahme der Veräußerung wurde der 1te Termin auf den 1. Februar 1867, der 2te Termin auf den 2. Februar 1867 und der 3te auf den 1. März 1867 jedesmal um 9 Uhr Vormittag im Gerichtshause angeordnet, mit dem, daß bei den zwei ersten Terminen diese Realität nur über, am letzten Termine hingegen auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 1402 fl. öst. W. und das von jedem Kauflustigen zu erlegende Vadium 140 fl. 20 kr. öst. W.

Für die Gläubiger, denen die Licitationsbewilligung vor dem ersten Termine nicht zugestellt werden könnte, ist der Herr Advokat Dr. Landau zum Curator bestellt.

Der Schätzungsact, der Grundbuchsstand und die Licitationsbedingnisse können bei Gericht eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 17. December 1866.

Doniesienia prywatne.